

Yevmiye 13492

:author: Emin Reşah :date: 2016-08-29 18:00:13 :dp: 13492 :modified: 2016-09-07 21:57:00 :image: /img/header-92.jpg

Türkiye’de bir şeriat tehlikesi var mı?

Şeriat dediğimizde ne anlaşıldığına bağlı bu. Başı sonu mamur güçlü bir İslam devletinin nasıl olacağı sorusunun cevabı yok. Bunun sadece insanları *daha müslüman* yaparak çözülmesi mümkün mü, bilmiyoruz. Tepeden inen şekilde yapılması mümkün mü, ondan da haberimiz yok.

Modern zamanlarda, diğer deyişle kağıt para icad edildikten sonraki zamanlarda insanların bir *İslam devleti* tecrübesi olmadı. Olanlar da, dışardan bakıldığında pek cazip görünen örnekler değil. Biri Suudi Arabistan, diğeri de İran. Bunlar dışında adı *İslam Cumhuriyeti* olan mesela Pakistan gibi yerler var ama onların da İslam adına uyguladıkları bizimkinden çok farklı değil.

Türkiye’de hali hazırda dini bir hiyerarşi var. Din devletin kontrolü altında, çünkü İslam kitapta durduğu gibi durmayan bir din. Ancak bizim yüzyıllar alan ehlileşmemiz neticesi bu din, laik bir devletin *kullanabileceği* hale dönüşmüş. Sorun var mı, var, ancak çözüm ne?

Çözüm dini devletten bağımsızlaştırmaksa, buradaki sorun, İslam’ın devletten bağımsızlaşmasının mümkün olup olmadığı. İslam’ın toplum hayatına ilişkin kuralları, devletin desteği olmadan, siyasi güçle uzlaşmadan çözülecek meseleler değil. Zaten öyle olsaydı, İslam’ı devletten ayırmak çok kolay olurdu.

Eğer İslam devletten bağımsız olamıyorsa, o zaman devletle ilişkisinin ne olacağına bakmak lazım. Modern devletin ihtiyaçlarına cevap verebilecek düşünceler üretmeden, bir *şeriat* hedefi ne demek? Devletin bu ihtiyaçları *kafasına göre* görmeye devam etmesi demek. Diyelim *kağıt para* konusunda devlete yön verebilmek için bunun dini anlamının, mesela karşılıksız para basmanın hükmünün anlaşılması lazım. Bugün böyle bir fikir olmadan, modern devletin nasıl çalıştığı ve İslamî manada nasıl çalışabileceğini anlamadan girişilecek bir *şeriat* tecrübesi, muhtemelen, modern devlet + İslami sos şeklinde cereyan edecek ve ortalıkta cari *ideolojilerin* İslam’la *delillendirilmesi* dışında bir yere varmayacaktır. Olan da *şeriat* fikrine ve onu ideal kabul edenlere olacaktır.

Dahası bugün mesela şeriatı referanduma sunsan, kadınların kahir ekseriyeti, erkeklerin de yarıdan fazlası karşı çıkar. *Şeriat* insanlar için adalet anlamına değil, başka anlamlara geldiği sürece de, güzellikle, gönül rızasıyla böyle bir talebin hayata geçirilmesi mümkün değildir. Gönül rızasıyla olmasın, *devrim* yapalım diyenler de, müslümanın müslümana karşı devrimin nasıl gideceğinin hesabını yapamayanlardır. Bizde bir *devrim fikri* geliştirilmiş, olgunlaştırılmış değil, geleneğimizde böyle bir fikir yok ve o sebeple, dayanacak yer olmadan bu işe girişmesinde anlamı yok.

Hasılı, Türkiye’de yakın vadede bir *şeriat* tehlikesi yoktur. Bunu isteyenler olabilir, hayalini de kura-bilirler, ancak insanların ekseriyeti bu yolda düzen değişikliğini arzulamadıkça pek yavan bir hayalden

öteye gidemeyecektir. Şeriatın adalet anlamına geldiği, geleceği, modern devletin de sair şartlarıyla İslam'ın boyunduruğuna dahil olacağı bir fikir üretmeden, hasılı, kimsenin *kalkışmayı* düşünmemesi yerinde olur.